

عنوان مقاله:

بررسی اثربخشی روش تدریس کاوشگری بر مهارت تفکر خلاقانه، مهارت حل مسئله و خودکارآمدی دانش آموزان پایه پنجم شهرکرد در درس علوم

محل انتشار:

شانزدهمین کنفرانس بین المللی روانشناسی، مشاوره و علوم تربیتی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

فاطمه رحمانی بلداجی - کارشناسی ارشد برنامه ریزی درسی

خلاصه مقاله:

هدف این مطالعه تعیین اثربخشی روش تدریس کاوشگری بر مهارتهای تفکر خلاقانه، مهارت حل مسئله و خودکارآمدی دانش آموزان پایه پنجم درس علوم میباشد. این پژوهش از نوع نیمه آزمایشی است که در آن از طرح پیش آزمون - پس آزمون همراه با گروه کنترل استفاده شده است. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه دانش آموزان پسر پایه ی پنجم ابتدایی شهرکرد است که در سال تحصیلی ۱۳۹۹:۱۳۹۸ در حال تحصیل بودند. به علت گسترده بودن جامعه آماری، از روش نمونه گیری خوشه ای چندمرحله ای استفاده شد و نمونه ها به صورت تصادفی ساده به دو گروه آزمایش و کنترل تخصیص داده شدند. تعداد دانش آموزان ۶۰ نفر و در هر گروه ۳۰ نفر انتخاب شد. برای گروه آزمایش، روش تدریس کاوشگری و گروه کنترل روش سخنرانی استفاده شده است. داده ها به کمک مقیاس خلاقیت تصویری تورنس فرم ب (۱۹۷۹)، پرسشنامه توانایی حل مسئله هیپنر و پیترسون (۱۹۸۲) و پرسشنامه خودکارآمدی شرر (۱۹۸۲) جمع آوری شد. جهت تجزیه و تحلیل داده ها از آزمون کوواریانس تک متغیری و چند متغیری استفاده شدند و داده های پژوهش با استفاده از نرم افزار spss۲۳ تحلیل شده اند. نتایج تحلیل کوواریانس تک متغیری نشان داد که تدریس کاوشگری بر مهارتهای تفکر خلاقانه ($F=299/87$) ($P<0/01$)، مهارت حل مسئله ($F=76/52$) ($P<0/01$) و خودکارآمدی ($F=62/21$) ($P<0/01$) دانش آموزان پایه پنجم درس علوم موثر بوده است. همچنین نتایج تحلیل کوواریانس چند متغیری نشان داد که روش تدریس کاوشگری بر مولفه های تفکر خلاقانه (سیالی، بسط، ابتکار و انعطاف) و حل مسئله (اعتماد به حل مسائل، سبک گرایش- اجتناب، کنترل شخصی) دانش آموزان پایه پنجم درس علوم موثر است ($P<0/001$).

کلمات کلیدی:

روش تدریس، کاوشگری، تفکر خلاقانه، حل مسئله، خودکارآمدی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1689766>

